

tet af konventionen af 3. maj 1996 om ansvar og erstatning for skader opstået i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer, gælder allerede når de er vedtaget af de relevante organer i FN's Søfartsorganisation og er trådt i kraft, jf. bestemmelsen i sølovens § 212, stk. 2, som vil træde i kraft sammen med øvrige bestemmelser i sølovens kapitel 11, når HNS konventionen er ratificeret af Danmark og er trådt i kraft internationalt.

Til § 5

Loven finder anvendelse ved undersøgelse af en miljøska-der og en overhængende fare for miljøska-der med henblik på at træffe afgørelse om, hvorledes miljøska-der skal forebygges eller afhjælpes. Loven finder alene anvendelse på miljøska-der eller overhængende fare for miljøska-der, der er forvoldt ved en erhvervs-mæssig aktivitet.

Erhvervs-mæssig aktivitet er i dette lovforslag defineret i overensstemmelse med miljøsvarsdirektivet som aktiviteter, der udføres i forbindelse med en økonomisk aktivitet, en forretning eller en virksomhed, uanset om denne er privat eller offentlig, og uanset om den udføres med eller uden økonomisk gevinst for øje.

Det må antages, at disse aktiviteter omfatter alle egentlige erhvervs-mæssige aktiviteter, svarende til hvad der forstås ved aktiviteter i erhvervs-mæssigt øje-med efter den gældende jordforureningslov. Under begrebet erhvervs-mæssigt øje-med falder virksomheder, som er godkendelsespligtige efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 og andre erhvervs-virksomheder, herunder erhvervs-mæssige bygge- og anlægsarbejder, og faste anlæg til energiproduktion, som ikke er godkendelsespligtige. Sådanne aktiviteter er omfattet, uanset om de drives af private eller offentlige drifts- og bygherrer.

Modsat må det antages, at disse aktiviteter ikke vil være omfattet, i det omfang det offentliges aktiviteter ikke har karakter af en økonomisk aktivitet men sker til varetagelse af det offentliges opgaver som myndighed. Dette indebærer, at f.eks. det offentliges arbejde med tilsyn og håndhævelse af lovgivning, politiets og domstolenes arbejde og opkrævning af skatter ikke antages at være erhvervs-mæssige aktiviteter i direktivets og dette lovforslags forstand. Aktiviteter i forbindelse med det offentliges levering af serviceydelser antages at være omfattet. Begrebet »erhvervs-mæssige aktiviteter« er dermed snævrere end begrebet »drift af virksomhed eller anvendelse af anlæg i erhvervs-mæssig eller offentligt øje-med«, som anvendes i den gældende jordforureningslov og vil finde anvendelse i forhold til det foreslåede nye kapitel 8 a i miljøbeskyt-

telsesloven, jf. forslag til ændring af lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love, (L 175).

Loven finder ikke anvendelse i forhold til miljøska-der eller overhængende fare for miljøska-der, som er forvoldt ved private, ikke-erhvervs-mæssige aktiviteter.

Særligt for så vidt angår aktiviteter, der udføres med fritids- eller idrætslignende formål (f.eks. motorsport, ridning, skydebaner), bemærkes det, at formålet ikke i sig selv udelukker, at der er tale om erhvervs-mæssige aktiviteter, men at det må vurderes konkret, om organiseringen og driften af aktiviteterne er professionaliseret i et omfang, som nærmer sig egentlig drift af erhvervs-virksomhed. Det forhold, at klubben f.eks. har ansatte til at undervise, passe dyrene eller vedligeholde baner, vil eksempelvis kunne indebære, at disse aktiviteter vil være omfattet.

Til § 6

Denne bestemmelse indebærer, at den ansvarlige for en miljøska-der eller en overhængende fare herfor kan begrænse sit økonomiske ansvar for forpligtelser og krav efter bestemmelserne i lovforslaget i henhold til de danske regler, der gennemfører globalbegrænsningskonventionens regler, jf. sølovens kapitel 9.

Globalbegrænsningskonventionen af 1976 trådte i kraft den 1. december 1986. Der er dog vedtaget en protokol hertil i 1996, som er trådt i kraft og nu helt har erstattet 1976-konventionen i Danmark. Efter globalbegrænsningsreglerne kan rederen m.fl. begrænse (i udgangspunktet) alt sit ansvar (heraf ordet »globalbegrænsning«) til et i konventionen fastsat bestemt maksimumbeløb, der varierer med skibets størrelse. Konventionen indeholder særlige regler om hurtig ændring af maksimumbeløbet, hvis den økonomiske udvikling nødvendiggør dette. Ansvarsbegrænsningssystemet gælder for alle de krav, hvor der ikke måtte være en særskilt konvention om ansvarsbegrænsning – f.eks. vil hændelser efter olieansvarskonventionen falde uden for. Tilsvarende vil gælde for konventionen af 3. maj 1996 om ansvar og erstatning for skader opstået i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer (HNS-konventionen), når denne træder i kraft.

1996-protokollen gælder for alle skibe, der søger ansvarsbegrænsning her i landet uanset flag. Protokollen indeholder ikke selv ansvarsregler, men alene et loft for ansvaret i henhold til de forskellige ansvarsregler. Loftet for ansvaret gælder de fleste krav, der kan opstå som følge af skibsdrift, herunder både krav som følge af personska-der, tingsska-der, miljøska-der og